

РЕШЕНИЕ

№ 8889

гр. София, 17.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 17.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5336** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 111, ал.1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по жалба, уточнена с молба от 07.06.2024 г., на С. В. Т., изгърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място] срещу Заповед № 83 от 21.05.2024 г. на Началник сектор ЗО „К.“, с която на основание чл. 104, ал. 2 и чл.101, т. 7 от ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от /5/ пет денонощия“

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна и моли същата да бъде отменена.

В съдебно заседание, проведено чрез видеоконферентна връзка, жалбоподателят се явява лично. В проволото се такова, в съдебната зала жалбоподателят се представлява от адв. Т. Л., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Твърди, че наложеното му наказание е неправомерно, тъй като за същото деяние С. В. Т. вече е бил наказван. Не претендира за разноски.

Ответникът – Началник сектор ЗО „К.“, редовно призован, не изпраща представител. Софийска градска прокуратура, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата.

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 111, ал. 1 ЗИНЗС. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

По съществуването на жалбата.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните: Преценявайки обстоятелствата по чл. 111, ал. 5 ЗИНЗС, съдът намира оспорената заповед за законосъобразна. Заповедта е издадена от компетентен орган в предвидената мотивирана писмена форма по смисъла на чл. 104, ал.1 ЗИНЗС. Заповедта е издадена в сроковете по чл. 106, ал.1 ЗИНЗС. Спазени са процесуалните правила преди издаването ѝ да се изслуша нарушителят и да се съберат всички необходими и достатъчни доказателства за изясняване на спора от фактическа страна, поради което са спазени общите правила на чл. 35 и чл. 36 АПК. Дисциплинарното наказание е наложено в сроковете по чл. 106 ЗИНЗС. Органът е спазил задълженията по чл. 102, ал.1 ЗИНЗС да прецени характера и тежестта на нарушението, отношението на лишения от свобода към него, цялостното му поведение и здравословното му състояние.

С оспорената заповед жалбоподателят е наказан за дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5, чл. 104, ал. 2 ЗИНЗС и чл. 101, т. 7 – неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място и неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в закона. Като неспазени задължения са посочени допуснати нарушения на 96, т. 3 и чл. 97, т. 1 от ЗИНЗС.

В разпоредбите на чл. 96 и чл. 97 ЗИНЗС са посочени задълженията на лишените от свобода и императивно установените правила, които не могат да нарушават като в т. 3 на чл. 96 е предвидено, че лишените от свобода са длъжни да спазват установените за тях правила, а в т. 1 на чл. 97 – че не могат да внасят и държат при себе си неразрешени предмети, а настанените в заведения от закрит тип - и пари. Неизпълнението на някое от тези задължения, предвидени в чл. 96 ЗИНЗС или нарушаването на забраните по чл. 97 от с.з. законът квалифицира като дисциплинарно нарушение – деяние (действие или бездействие), извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода /чл. 100, ал.1 ЗИНЗС/. Изрично според ал. 2, т. 5 на с.р., неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон, представлява дисциплинарно нарушение, за което може да бъде наложено дисциплинарното наказание по чл. 101, т.7 ЗИНЗС – изолиране в наказателна килия за срок до 14 денонощия – чл. 102, ал.2 ЗИНЗС.

От представените към административната преписка писмени документи приобщени като доказателства по делото безспорно се установява извършването на релевираното в заповедта дисциплинарно нарушение на чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 1 от ЗИНЗС, а именно, че не спазвайки установените правила С.Т. е държал при себе си неразрешени предмети – амфетамин.

С това си поведение същият е осъществил състава на дисциплинарното нарушение по чл. чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗИНЗС. За това дисциплинарно нарушение се налага дисциплинарно наказание "Изолиране в наказателна килия" съгласно нормите на чл. 102, ал. 2 във вр. с чл. 101, т. 7 ЗИНЗС.

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите на жалбоподателя, че за

едно и също нарушение е наказван два пъти. Видно от цитираните две заповеди в мотивите на обжалвания акт, а именно № 74 от 23.04.2024 г. и № 80 от 26.04.2024 г. на началника на затвора е, че същите са за различни извършени от жалбоподателя преди това нарушения и макар същите да са посочени в обжалваната заповед, няма индентитет на нарушеният и наложените в тази връзка наказания.

Правилно административният орган е наложил дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ поради наличието на системни нарушения по смисъла на чл. 102, ал. 2, вр. чл. 101, т. 7 и чл. 100, ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС. Във връзка със системността важат указанията в Тълкувателно решение № 3 от 15.02.1971 г. по нак. дело № 32/1970 г. на Общото събрание на наказателната колегия на Върховния съд, намерили отражение в съдебната практика на ВКС (вж. Решение № 771 от 20.10.2005 г. на ВКС по нак. дело № 178/2005 г. - Първо наказателно отделение). При определяне на срока на наказанието от 5 денонощия, административният орган е спазил правилото на чл. 102, ал. 2 ЗИНЗС вземайки предвид характера и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, доброто му здравословно състояние към момента на издаване на заповедта и предишното му наказване със Заповеди № 74 от 23.04.2024 г. и № 80 от 26.04.2024 г. на началника на затвора.

Дисциплинарното наказание е наложено в срок, който съответства на изискването за съразмерност по чл. 6 от АПК в рамките на максималния законов такъв и при съобразяване на поведението на дееца и неговата личност

С оглед на изложеното и във връзка с правомощията на съда по чл. 111, ал. 6 ЗИНЗС оспорената заповед следва да се потвърди.

Воден от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА заповед № 83 от 21.05.2024 г. на Началник сектор ЗООТ „К.“, с която на основание чл. 104, ал. 2 и чл.101, т. 7 от ЗИНЗС на С. В. Т. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от /5/ пет денонощия“

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ